

SKUP 2008 – 22

Prosjekt:	Sultbløffen
Medarbeider:	Anne Marie Groth, Per Christian Magnus og Robert Reinlund
Publikasjon:	TV2
Publisert:	Mars 2008
Medium:	TV
Tema:	Bistand

”Sultbløffen”

METODERAPPORT

TV-dokumentar, 50 minutter, vist på TV 2 ("Dokument 2"), 3.mars 2008

Journalistene bak prosjektet:

Anne Marie Groth (amgroth@online.no) tlf. 91862523

Per Christian Magnus (per.magnus@tv2.no) tlf. 41423330

Robert Reinlund (Robert.reinlund@tv2.no) tlf. 92094390

Redaksjonen:

Dokument 2, TV 2

v/redaksjonssjef Mats Ektvedt (mats.ektvedt@tv2.no) tlf. 41423328.

Karl Johans gate 14, Postboks 2, Sentrum, 0101 Oslo.

Telefon 0225.

Redegjørelse for arbeidet

En fem måneder gammel baby dør foran tv-kameraet i nærbilder, og BBC erklærer at en sultkatastrofe har rammet Niger. Da verden ble fortalt om katastrofen som truet med å ta livet av flere millioner mennesker i det fattige landet i Sahara, spilte to nordmenn sentrale roller i dramatiske nyhetssendinger sommeren 2005: Jan Egeland, daværende visegeneralsekretær og leder for FNs nødhjelpsoperasjoner, og Johanne Sekkenes, leder av Leger uten Grenser (MSF) operasjon i Niger. Sammen med BBC klarte de i å få verdens oppmerksomhet rettet mot det fattige landet. "Fem måneder gamle Nigani sulter i hjel fordi verden ikke reagerer på denne sultkatastrofen", fortalte BBC. Og da reagerte verdenssamfunnet: Resultatet ble en invasjon av hjelpearbeidere og nødhjelp til befolkningen i Niger. Sommeren 2005 var "sultkatastrofen i Niger" blant de største internasjonale nyhetssakene.

2.februar 2007 landet vi i Niger på jakt etter de gamle militære lastebilene Norge sendte som bistand halvannet år tidligere. Der møtte vi overraskende uttalelser: "Sultkatastrofe? Her var det ingen sultkatastrofe."

Slik ble de siste opptakene vi gjorde til den omfattende dokumentaren "De hvite hjelperne" (50 min. "Dokument 2", TV 2, 5.mars 2007), starten på en ny og svært oppsiktsvekkende historie. Etter ett års systematisk arbeid og omfattende gransking av dokumenter og tidligere intervjuer av aktørene selv, viste vi filmen "Sultbløffen" på TV 2 mandag 3.mars 2008.

Grunnresearch

Det forelå et omfattende materiale av rapporter, statistikker og medieomtaler fra Niger i 2005.

Våren og sommeren 2007 ble satt av til å kartlegge det som forelå av rapporter, statistikker og beskrivelser av situasjonen i Niger i 2004-2005, for så å begynne en lang, krevende og nitid prosess med å gjennomgå alt det skriftelige materiale. På dette feltet er det slik at for å avdekke hva som faktisk skjedde, må en alltid sammenholde store dokumentmengder for å avdekke selvmotsettelser, endringer i vektlegging, diskrepans mellom dokumenter og lignende. Dette fordi aktørene er interessert i å pynte på sitt eget image, og få er i stand til å kontrollere innholdet i hva som sies – fordi det skjer så langt unna. Kunnskapen om Niger er også svært lav i Norge, derfor måtte vi lære oss alt selv. Vi kjenner heller ikke til at det tidligere i Norge har vært laget dokumentarfilmer fra dette landet.

Vi begynte med å lese pressemeldinger og rapporter fra de FN-organisasjonene og nødhjelpsorganisasjonene som var mest sentrale i å få situasjonen i Niger opp på den internasjonale dagsordenen i 2005. De fleste organisasjonene produserte pressemeldinger og rapporter som beskrev sin egen innsats og hvordan situasjonen i Niger utviklet seg gjennom sommeren og høsten 2005. Noen organisasjoner var relativt systematiske i sin rapportering og i sin statistikk om egen innsats og den generelle situasjonen (som ICRC og UNOCHA), mens andre rapporterte mer sporadisk. Felles for de fleste var at de sendte ut informasjon om arbeidet hvor de også beskrev situasjonen i Niger slik de oppfattet den eller ville at den skulle bli oppfattet. Vi konsentrerte oss om følgende organisasjoner: Medecins Sans Frontieres/Leger uten grenser, CARE, Oxfam, Save the Children, Plan,

Caritas, World Vision, Helen Keller International, Røde Kors/ICRC, WFP (FNs Matvareprogram), Unicef og UNOCHA (FNs Nødhjelpsorganisasjon). Vi gikk også gjennom UNOCHAS appeller for Niger fra årene før 2005, for å se hvordan matvare- og ernærings situasjonen ble oppfattet og beskrevet over tid. Slike mer historiske studier var også helt nødvendig for å kunne forstå og vurdere realiteten i beskrivelsene i 2005. I Niger var det etablert samarbeid mellom FN og statlige institusjoner for å overvåke matvaresituasjonen og avlingene, slik at tiltak kunne iverksettes dersom avlingene et år slo feil. Vi gikk gjennom dokumentene fra disse organisasjonene og da spesielt USAID/FEWSNET som jevnlig produserer rapporter om matvaresituasjonen i Niger. Vi leste også et stort antall rapporter som ble gitt ut i etterkant av 2005 for å se hvordan aktørene vurderte situasjonen og sitt eget arbeid dette året, og hvordan disse beskrivelsene samsvarte med/avvek fra beskrivelsene i 2005.

Problemstilling

Gjennomgangen av det skriftelige kildemateriale viste at 2005 var et vanskelig år i Niger. Avlingene fra året før var under gjennomsnittet for de siste ti årene, men likevel ikke mer dramatisk enn årene 2001, 1999, etc. Som i så mange afrikanske land er malaria den største trusselen mot små barns overlevelse (1-5 år gamle) i Niger. Malariaepidemien setter for alvor inn under regntiden (fra juni). Vår gjennomgang av de skriftelige kildene kunne tyde på at det var en sammenheng mellom malaria og underernæring, som så førte til den høye dødeligheten hos små barn. Når denne vanskelige situasjonen ble kategorisert som "sultkatastrofe" resulterte det i helt bestemte reaksjonsmåter fra det internasjonale nødhjelpssystemet. Gratis utdeling av mat ble iverksatt i stor skala, noe som igjen fikk store konsekvenser for landets egen matproduksjon og den lokale handelen med mat. Hvis diagnosen var en *malariaepidemi*, var da gratis mat den riktige "*medisinen*"? Derfor ble prosjektets grunnleggende problemstilling:

Var det virkelig en sultkatastrofe i Niger i 2005?

Journalistiske utfordringer

Å kritisere "det gode", de gode intensjoner og det internasjonale hjelpearbeidet er svært problematisk, noe vi har erfart gjennom flere år og en rekke kritiske dokumentarprosjekter. Store normative prosjekter som bistand og nødhjelp bæres av et moralsk patos som i stor grad retter seg mot kritikerne. Både giverne (de ansatte i hjelpeorganisasjonene) og mottakerne (nasjonale politikere, lokale hjelpearbeidere og fattige innbyggere) har lite å vinne ved å framføre kritikk av store hjelpeoperasjoner. Vår største utfordring lå derfor i å komme bak "den offisielle historien", dels gjennom å lytte til mennesker som var øyenvitner og uten klare interesser i å fortelle annet enn virkeligheten slik de selv oppfattet den, og dels gjennom å konfrontere sentrale aktører som hadde en klar agenda.

Metode

Hvordan skulle vi angripe denne problemstillingen? Vi måtte møte og snakke med både øyenvitner til situasjonen i Niger i 2005, både de som bor der og de som arbeidet der som utenlandske eksperter, og ikke minst måtte vi møte de sentrale aktørene bak den omfattende medieomtalen situasjonen i landet skapte i

sommermånedene 2005. Basert på grunnresearchen er vår metode å la kamera være vår notatblokk. Vi reiser, møter flest mulige kilder og lar kamera gå hele veien. Slik får vi et omfattende råmateriale, men også viktig dokumentasjon.

I september 2007 reiste vi tilbake til Niger. De neste to ukene reiste vi gjennom to av regionene som FN og BBC sa skulle ha vært hardest rammet av sultkatastrofen; Maradi og Zinder. Vi møtte og intervjuet mellom 40 og 50 bønder i disse områdene. Den norsk-svenske familien Garvi, som vi hadde blitt kjent med under vår første reise til landet, intervjuet vi og besøkte deres forskningsstasjon i Zinder-regionen. Her fikk vi også tilgang til et omfattende arkiv som systematisk beskriver blant annet levekårene i regionen gjennom de siste 20 årene, både skriftlig og på video.

Nå gjenstod å møte de sentrale aktørene; BBC-journalist Hilary Andersson, Johanne Sekkenes (MSF) og Jan Egeland.

I forkant av intervjuet med Hilary Anderson gikk vi gjennom alle tilgjengelige artikler og reportasjer BBC produserte fra Niger i 2005, og alle artiklene Anderson selv hadde skrevet. Intervjuet tok utgangspunkt i reportasjene fordi vi ønsket å få intervjuet til å bli så konkret som mulig i forhold til hennes rolle i Niger.

Johanne Sekkenes var en av de sterkeste stemmene fra Niger i 2005. Vi forberedte intervjuet med henne ved å gå gjennom alle pressemeldinger fra MSF i 2005 /2006 – den perioden hun var i Niger, og videre gikk vi gjennom intervjuer hun hadde gitt til norsk og internasjonal presse. Begrunnelsen for dette var å få intervjuet så konkret som mulig i forhold til situasjonen i Niger.

I tillegg ønsket vi å snakke med uavhengige eksperter på matvarehjelp til Afrika og eksperter som selv arbeidet i Niger i 2005.

Vi valgte å intervju Alex de Waal. Han er blant de fremste eksperter på humanitær bistand til Afrika, og har gitt ut flere bøker om dette tema. Vi ba ham vurdere situasjonen i Niger med utgangspunkt i det han har skrevet, og var nøye med å vise til arbeidene hans slik at situasjonen i Niger ble vurdert med faglig og forskningsmessig tyngde i programmet.

Michael Maren er journalist og tidligere bistandsarbeider. Han har skrevet bøker om sine erfaringer, og er kjent som en skarp og veldokumentert kritiker av pressens rolle i krisesituasjoner. Intervjuet var viktig for å gi et perspektiv på mediedekningen. Intervjuene ble foretatt gjennom to lengre reiser i USA. Vi hadde to møter med Johanne Sekkenes. Først en lengre bakgrunnssamtale i New York (hvor hun er bosatt) i oktober 2007, så selve intervjuet som ble gjort i Molde tidlig i januar 2008.

I tillegg fikk vi intervju Yvette Bontoux, som selv arbeidet for MSF i Niger i 2005, og Gary Eilerts som ledet USAID/FEWSNET's overvåkning av Niger i 2005.

Vi hadde intervjuet Jan Egeland to ganger i forbindelse med ”De hvite hjelperne” vinteren 2007. Her hadde vi også berørt spørsmålet om sultkatastrofen i Niger. Da vi på nytt anmodet om et intervju hvor vi spesifikt ville diskutere Niger, avviste han dette og viste til at han ikke hadde noe å tilføye i forhold til de tidligere intervjuene.

Sluttarbeid og etterspill

Gjennom fem uker klippet vi så ned et svært omfattende materiale, både egne opptak og arkiv fra BBC, fra Niger og fra MSF, til en 50 minutters dokumentarfilm. Dagen etter visningen (3.3.08) gikk Leger uten Grenser hardt ut mot filmen, og hevdet at Johanne Sekkenes var ”misbrukt av TV 2”. En rekke norske medier rettet nå søkelyset mot oss og våre metoder. Men debatten stilnet da VG.no på ettermiddagen meldte at MSF selv nå tilbakeviste at det var en sultkatastrofe i Niger. Sekkenes’ uttalelser i programmet ble bekreftet av ledelsen for Leger uten Grenser i Norge.

Filmen førte til omfattende debatter, blant annet i BT, Dagsnytt-18, Tabloid og TV2 Nyhetskanalen, og senere flittige referert i andre medier som Morgenbladet, Dag og Tid, Ny Tid og Journalisten, mfl. I juni ble filmen belønnet med en 3.plass i Monte Carlo TV-Festival (”The Golden Nymph”).

Raskt meldte utenlandske tv-selskaper sin interesse for å vise filmen. Vi hadde klarert og kjøpt et omfattende arkivmateriale fra BBC til bruk i filmen, men kun for visning i Norge. Vi anmodet derfor disse å selv kontakte BBC for klarering. TV 4 i Sverige tok umiddelbart kontakt, men fikk avslag fra BBC. De valgte allikevel å vise filmen men først etter å ha klippet ut BBC-arkivbildene. Siden har vi hatt en omfattende dialog med BBC, om denne i våre øyne uforstående holdning til distribusjon av en film med et mediekritisk innhold. Den kjente britiske redaktøren og mediekommentatoren Roy Greenslade fanget opp konflikten og skrev om denne i The Guardian den 1.juli i fjor: <http://www.guardian.co.uk/media/2008/jul/01/bbc.television>. Konflikten med BBC ble også omtalt i flere norske medier.

Filmen ble presentert under Global Investigative Journalism Conference på Lillehammer i september i år som ”filmen BBC har stanset”. Sveriges Television, SVT Rapport, laget i november 2008 en egen nyhetsreportasje om vår film og BBCs oppsiktsvekkende reaksjon med å motsette seg distribusjon av ”Sultbløffen”:
http://svt.se/svt/jsp/Crosslink.jsp?d=98355&a=1313331&lid=is_search527895&lpos=1&queryArt527895=v%E5r+tids+propaganda&sortOrder527895=0&doneSearch=true&sd=47225&from=siteSearch&pageArt527895=0

I november 2008 vant filmen ”Gullparaplyen” (Bergen Journalistlags pris for fremragende journalistikk siste år).

Bergen, 15.januar 2009.

Anne Marie Groth

(sign)

Per Christian Magnus

(sign)

Robert Reinlund

(sign)

Kilder og kildesøk.

Filmen er bygget på et omfattende kildegrunnlag. Vi har lest en rekke rapporter og evalueringer som omhandler den konkrete situasjonen i Niger i 2005. Nedenfor har vi listet opp de mest sentrale. Disse er alle hentet fra internett etter konkrete søk på relevante organisasjoner og forskningsinstitusjoner:

“Niger: An Evidence Base for Understanding the Current Crisis”, USAID/FEWSNET, Washington, 25 juli 2005.

“Niger: Profile of cereal markets”, WFP og EU Commission Humanitarian Aid, August 2005.

“Interim Report: Niger –Analysis of Cereal Markets in 2004-2005”, Emergency Needs Assessment Branch (ODD), August 2005

“The Niger food crisis: How has this happened? What should be done to prevent a recurrence?” Edward Clay, Overseas Development Institute, September 2005.

Rapport fra Jean Ziegler, UN Special Rapporteur on the right to food, om Niger 23. januar 2002, og ny rapport om Niger fra 12. september 2005.

“Beyond the blame game”, Report on a meeting on Niger held in London on 4 October 2005.

“Joint Independent Evaluation of the Humanitarian response of CARE, CRS, Save the Children and World Vision to the 2005 Food Crisis in the Republic of Niger”, av Wilding, Mossi, Edwards, Weisbaum, Aw og Mander, November 2005

“Summary Report of the Evaluation of WFP’s Response to the Crisis in Niger in 2005”, WFP, Mai 2006.

“Understanding nutrition data and the causes of malnutrition in Niger. A special report by the Famine Early Warning Systems Network (FEWS NET)”, USAID, juni 2006.

Evaluering for Save the Children: *“The Cost of being Poor: Markets, mistrust and malnutrition in southern Niger 2005-2006”* av Sam Harrington, 6. juni 2006.

“Sahel: A prisoner of Starvation A case study of the 2005 Food Crises in Niger”. The Oakland Institute, oktober 2006

“Niger: Can joint evaluations promote ongoing collaborative action by NGOs?”, ODI- Humanitarian Practice Network, Wright og Wilson, 20. oktober 2006.

Artikkelsamling fra Humanitarian Practice Network HTN 2007:

“Niger 2005: not a famine, but something much worse”, Gary Eilerts, USAID.

“The humanitarian-development debate and chronic vulnerability: lessons from Niger.” Vanessa Rubin, CARE International.

“The 2005 Niger food crisis: a strategic approach to tackling human needs”, Manuel Sanchez- Montero, ACH.

“Cross-border trade and food markets in Niger: why market analysis is important for humanitarian action.” Geert Beekhuls, WFP og Ibrahim Laouali, FEWS NET.

“Chronic vulnerability in Niger: implications and lessons learned”, Annailies Borrel og Laurent Rumble, Unicef, og Gillian Mathurin.

“Micro-Regionalism in West Africa, Evidence from Two Case Studies,” Söderbaum og Taylor, Uppsala 2007 (et av casene er Niger/Nigeria grensen).

Det pågår, og har lenge pågått, en intens diskusjon om matvarehjelp internasjonalt som henger sammen med at stadig flere ser det er store politiske og økonomiske problemer og konsekvenser knyttet til matvarehjelp. Det finnes også en omfattende litteratur om emnet som langt overstiger hva det var mulig for oss å få kjennskap til. Men vi var nødt til å sette oss inn i den pågående debatten, og sørge for å ha kjennskap til den sentrale litteraturen for å forstå konteksten Niger-situasjonen 2005 utspant seg innenfor, og leste blant annet *“Famine Crimes”* av Alex de Waal og *“The Road to Hell: The Ravaging Effects of Foreign Aid and International Charity”* av Michael Maren.

I tillegg fulgte vi den pågående debatten via søk på internett og leste artikler presentert på en konferanse i Berlin i mai 2007: Food Aid. Exploring the Challenges. Blandt disse er

“Facts and Figures on global food aid flows” og *“Food aid and markets”* begge fra WFP.

“Food aid and markets – Local procurement, Monetization, Trade Policies”, Stuart Clark.

“Food aid, tying and trade distortion: a proportionate response”, Edward Clay.

Alex de Waal driver en nett/bloggside: *“Making Sense of Darfur”* hvor vi har hentet flere artikler om nødhjelp og matvareassistanse som, selv om de tar for seg situasjonen i Darfur er relevante for situasjonen i Niger, og som var med å danne grunnlaget for intervjuet vi gjorde med ham:

“Are things getting worse in Darfur? There is no simple answer” Alex de Waal.

“Deaths in Darfur: keeping Ourselves Honest” Alex de Waal.

Fordelen med denne typen blogger er at mennesker med god kunnskap og alternative betraktninger om tema ofte svarer slik at det følger en tilgjengelig og interessant debatt ganske umiddelbart i kjølvannet av artikkelen. Vi hadde nytte av debattene som følger artiklene da vi planla intervjuet med de Waal.

I forbindelse med vår forrige film, *“De hvite hjelperne”* (2007), intervjuet vi Norges daværende ambassadør til Zambia Terje Vigtel, og professor Drina Nyirenda fra Universitetet i Zambia. Begge disse hadde svært interessante erfaringer og synspunkt på matvarehjelpens konsekvenser, og disse var med på å danne grunnlaget for spørsmålene vi reiste i filmen fra Niger.

Et annet aspekt ved filmens tema er forholdet mellom reduksjon i avlinger, matmangel, ernæring og sykdom. Dette er det etter hvert skrevet en god del om, ikke minst av aktører innenfor bistandssystemet. Vi gikk gjennom noen artikler skrevet av de vi mener er blant de fremste forskere på dette feltet for å sette oss selv i stand til å forstå problemstillingene og stille de relevante spørsmålene i filmen, blant dem:

“The meaning and measurement of acute malnutrition in emergencies. Aprimer for decision-makers”, Humanitarian Practice Network, Helen Young og Susanne Jaspars, November 2006 .

Vi brukte også Utenriksdepartementets postliste som kilde, og via denne fikk vi innsyn i søknader og rapporter fra flere norske organisasjoner som hadde og/eller ønsket å etablere prosjekter i Niger i 2005 som:

Caritas Norge, Kirkens Nødhjelp, Care Norge, Redd Barna og Leger uten Grenser.

Vi hentet også ut søknader fra World Food Program (FNs Matvareprogram) som inkluderte WFPs beskrivelser av situasjonen i Niger på søknadstidspunktet og deres beskrivelse av bakgrunn for situasjonen.

Blant dokumentene vi hentet fra departementet er også et bev fra USG Jan Egeland, UNOCHA (FNs Nødhjelpsorganisasjon), datert 20. juli 2005, der han ber om humanitær bistand til Niger, samt kommunikasjonen mellom departementet og utestasjoner som; FN-delegasjonen i Geneve, ambassaden i Roma (der FAO holder til) og ambassaden i Abidjan.

Utvalget av dokumenter var på ingen måte uttømmende, men de var nyttige fordi de ga innblikk i hvordan situasjonen ble oppfattet og beskrevet av sentrale aktører, og ikke minst hvilke argumenter disse brukte overfor bevilgende myndigheter og på hvilken bakgrunn beslutninger om hjelp til Niger ble fattet.

UNOCHA var en helt avgjørende aktør i forhold til å få oppmerksomhet om og penger/matvarehjelp til Niger i 2005. Vi har gått gjennom UNOCHAs appeller og rapporter for 2004, 2005 og 2006, og referater fra pressekonferanser holdt av visegeneralsekretær Jan Egeland samt brev og innlegg han skrev om situasjonen i Niger.

Vi har gått gjennom FEWSNET/USAIDs rapporter om Niger fra 2004, 2005 og 2006 som var tilgjengelig på internett, både om gresshoppesituasjonen og om matvaresituasjonen: "*Monthly Food Security Update*" som blant annet angir varslingsstatus i forhold til matvaresikkerhet fra måned til måned.

Røde Kors-Føderasjonen sender ut "*Information Bulletin*" og "*Programme Update*" fra sine aksjoner samt appeller og sluttrapporter, og vi har lest alle som forelå på internett fra vest-Afrika i perioden 2004-2006.

Eden-organisasjonen som er en del av filmen, arbeider systematisk i forhold til en rekke problemstillinger i sitt område i Niger, og de sendte oss kommentarer til blant annet matvarepriser, ernæringsssituasjon, sykdom og gresshoppeangrep basert på egne statistikker og observasjoner. Dette ga oss et grunnlag for å forberede møtet med dem i Niger med kritiske spørsmål fordi vi på forhånd, før vi reiste til Niger, kunne gå gjennom deres materiale og vurdere det opp mot de andre organisasjonens rapporter og observasjoner.

Medecine Sans Frontiers (Leger uten Grenser) var den viktigste enkelt-organisasjonen i Niger i 2005. De slo alarm om situasjonen og gjennom en strøm av pressemeldinger og rapporter gjennom hele året ga de sin fremstilling av situasjonen. Dette ble lagt ut på internett fortløpende og finnes fortsatt i dag. Vi har systematisk gått gjennom alt materiale de la ut, i tillegg har vi også evalueringen som ble gjort i etterkant ("*Sahel: A prisoner of Starvation A case study of the 2005 Food Crises in Niger*"). The Oakland Institute, oktober 2006).

Media

Vi søkte bredt på internett etter artikler skrevet om Niger i 2005, også spesifikt på de store internasjonale medier etter artikler/kommentarer om Niger. Ettersom situasjonen i Niger ble mer og mer omtalt utover sommeren økte antall oppslag i internasjonale medier. Vi har brukt en del av artiklene som bakgrunnsmateriale og som grunnlag for å stille kontrollspørsmål til oss selv underveis. Vi finner det ikke hensiktsmessig å vise til alle artiklene vi har gått gjennom da dette arbeidet ikke var systematisk og artiklene ikke ble brukt direkte i filmen.

Som det fremgår i filmen var BBC hovedaktør blant mediene i Niger i 2005 og vi har derfor konsentrert oss om BBC. Vi gikk gjennom alle artikler som ble lagt ut på internett og alt deres videoarkivmateriale (bestilt fra BBC). Både for å bruke det direkte i filmen og som forberedelse til intervjuet med Hillary Anderson.

Vi gjorde et systematisk mediesøk i forhold til MSF-leder i Niger Johanne Sekkenes. Hun var en av de sterkeste stemmene fra Niger, og som forberedelse til intervjuene med henne kartla vi hennes uttalelser til norske og internasjonale medier.

Publiserte medieoppslag som følge av filmen i 2008:

Norske avisoppslag, papir, i henhold til A-tekst (23 oppslag):

Aftenposten; 3.mars.

Bergens Tidende; 29.april, 4.mai, 6.mai, 13.juni, 2.juli, 22.november.

Dagbladet; 03.mars (dobbeltside), 27.april.

Journalisten; 28.november.

Ny Tid; 29.februar, 7.mars (3 oppslag), 11.juli.

Stavanger Aftenblad; 5.mars

Ukeavisen Ledelse; 29.februar, 7.mars, 10.oktober.

Norske nettaviser, i henhold til Sesam (36 oppslag):

<http://sesam.no/search/?c=m&q=sultbl%C3%B8ffen&offset=20>

Andre oppslag:

NRK P2, Dagsnytt 18; debatt 3.mars.

Dag og Tid; Uke 10.

Morgenbladet; dobbeltside medio juli.

The Guardian, 1.juli: <http://www.guardian.co.uk/media/2008/jul/01/bbc.television>

Expressen (Sverige), 3. og 4.mars: <http://www.expressen.se/nyheter/1.1071099/fn-anklagas-for-att-bluffa-om-svaltkatastrof>

<http://www.expressen.se/nyheter/1.1071097/egelands-utspel-avfardas-av-nigerboende>

Filmen er dessuten omtalt på et utall nettsteder, blogger og lignende, både norske og utenlandske.

TV 2:

Tabloid; Hele sendingen 4.mars.

TV 2 Nyhetene/Nyhetskanalen; 11 nyhetssaker mellom 3.mars og 30.juli.